

NORGES HØYESTERETT

Den 13. juni 2013 avsa Høyesterett dom i

HR-2013-01261-A, (sak nr. 2012/2190), sivil sak, anke over dom,

Star Autoco Lørenskog AS

(advokat Stephan L. Jervell)

Norges Bilbransjeforbund
(partshjelper)

(advokat Nicolay Skarning)

mot

Bror Terje Steiner

Norges Automobil-Forbund
(partshjelper)

(advokat Jens Christian Riege – til prøve)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Endresen**: Saken gjelder krav til reklamasjon etter mislykket utbedring av mangel og foreldelse av utbedringskravet.
- (2) Bror Terje Steiner (Steiner) kjøpte den 29. november 2003 en brukt Mercedes-Benz C180T 2000-modell fra Star Autoco Lørenskog AS (Star Autoco).
- (3) I 2005 oppdaget Steiner rust på bilens dører, to bakskjermer og bakluken. Steiner reklamerte, og rustskadene ble utbedret av Star Autoco i juni 2006. I juli 2009 oppdaget Steiner at rust var kommet tilbake på dørene. Steiner henvendte seg til Star Autoco samme måned, og reklamerte skriftlig den 11. august 2009.

- (4) Det er enighet mellom partene om at rustskadene som ble konstatert i 2009 var et utslag av den mangel som ble søkt utbedret i 2006. Det nye rustutslaget var av en slik art og et slikt omfang at utbedringsforsøket må anses utilstrekkelig slik at bilen fortsatt var beheftet med en mangel.
- (5) Partene er enige om at Star Autoco ikke har opptrådt grovt uaktsomt eller for øvrig i strid med redelighet og god tro, og forbrukerkjøpsloven § 27 siste ledd kommer ikke til anvendelse. Star Autoco avviste imidlertid reklamasjonen med den begrunnelse at den absolutte reklamasjonsfrist i forbrukerkjøpsloven § 27 var utløpt.
- (6) Steiner brakte saken inn for Forbrukertvistutvalget, som i vedtak 29. november 2010 ga ham medhold i at utbedringskravet ikke var bortfalt på grunn av for sen reklamasjon. Star Autoco brakte saken inn for Oslo tingrett, som 9. juni 2011 avsa dom med slik domsslutning:
- "1. Star Autoco Lørenskog AS plikter å utbedre rust på alle fire dører på Mercedes C180 med reg nr LH 90754.**
- 2. Sakskostnader tilkjennes ikke."**
- (7) Star Autoco anket tingrettens dom til Borgarting lagmannsrett. For lagmannsretten ble det som ny anførsel gjort gjeldende at Steiners krav var foreldet. Borgarting lagmannsrett avsa 1. november 2012 dom med slik domsslutning:
- "1. Anken forkastes.**
- 2. Sakskostnader tilkjennes verken for tingrett eller lagmannsrett."**
- (8) Star Autoco har anket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Anken er begrenset til lagmannsrettens rettsanvendelse, og partene har for Høyesterett fremlagt en omforenet sammenfatning av det faktiske saksforholdet. For Høyesterett har Norsk Bilbransjeforbund opptrådt som partshjelper for den ankende part, og Norges Automobil-Forbund (NAF) har opptrådt som partshjelper for ankemotparten. For øvrig står saken i samme stilling for Høyesterett som for lagmannsretten.
- (9) Den ankende part, *Star Autoco Lørenskog AS*, har i det vesentlige gjort gjeldende:
- (10) Det oppstilles i forbrukerkjøpsloven § 27 en absolutt reklamasjonsfrist på 5 år. Dette er resultatet av lovgivers bevisste avveining av selgers innrettelsesbehov og kjøpers krav på å motta en vare uten mangler. Den valgte løsning samsvarer med tilsvarende bestemmelser i øvrige lovbestemmelser som er gitt til vern for forbrukernes interesser; reklamasjonsbestemmelsen i forbrukerkjøpsloven er et utslag av et uniformt system.
- (11) Norsk lovgivning er på dette punkt blant de mest forbrukervennlige i Europa. Dette illustreres konkret ved at reklamasjonsbestemmelsene i Danmark og Sverige ville ha ført til bortfall av ankemotpartens utbedringskrav om en tilsvarende sak var blitt reist i et av disse landene.
- (12) Ordlyden er klar for så vidt som bestemmelsen ikke angir noen forlengelse av reklamasjonsfristen for de tilfellene at en mangel er påberopt av kjøper og dernest utbedret av selger. Problemstillingen reguleres imidlertid ikke eksplisitt i lovteksten. At

det ikke gjelder noen utvidet reklamasjonsfrist i disse tilfellene følger imidlertid av forarbeidene til forbrukerkjøpsloven når disse sees i sammenheng med tidligere lovarbeid. Særlig klar blir lovgiverviljen når det også sees hen til lovforarbeidene til kjøpsloven og de øvrige lover som tar sikte på beskyttelse av forbrukerinteressene.

- (13) Reelle hensyn trekker med styrke i samme retning. En nærmest ubegrenset reklamasjonsadgang vil medføre så vidt betydelig usikkerhet for selgerne at resultatet kan bli gjennomgripende endringer i bruktbilmarkedet slik vi kjenner det. Den utvikling man kan se for seg, vil kunne få negative konsekvenser for forbrukerne både som bruktbilkjøpere og som selgere av bruktbiler. En slik løsning vil også kunne bli konfliktskapende ved at forhandlerne blir mindre tilbøyelige til å akseptere at det forhold kjøper påberoper seg representerer en mangel.
- (14) Rettskildebildet for øvrig gir liten veiledning. Juridisk teori er uklar og ubestemt, og i den utstrekning det tas standpunkt, mangler det en egentlig begrunnelse. Fremmed rett har interesse i den forstand at en gjennomgang av de løsninger som er valgt i andre europeiske land, viser at det allerede med en absolutt reklamasjonsfrist på 5 år, er en svært vid reklamasjonsadgang i Norge. Løsninger av enkeltspørsmål i Danmark og Sverige må sees på bakgrunn av at den absolutte reklamasjonsfrist er vesentlig kortere i de to landene enn i Norge.
- (15) Under enhver omstendighet er ankemotpartens krav foreldet. Det er her tale om en opprinnelig mangel, og foreldelsesfristen begynte da å løpe ved levering i 2003. Det er sikker rett at dette gjelder for skjulte mangler, mangler som kjøperen ikke kjente eller burde ha kjent til. Det er uttrykkelig uttalt i forarbeidene til foreldelsesloven, jf. Ot.prp. nr. 38 (1977–78) side 53, og det er samstemmighet i teorien om dette. Lagmannsretten bygger på at det løper en ny foreldelsesfrist når en påberopt mangel er utbedret, men dette synspunktet savner rettslig grunnlag. Det løper ingen ny foreldelsesfrist fra utbedringen.
- (16) En utbedring kan etter omstendighetene sees som en erkjennelse av kravet, jf. foreldelsesloven §§ 14 og 20, men det var ikke tilfellet i saken her. Utbedringen var et resultat av kulanse fra selgers side. Det er for øvrig ikke påberopt fra ankemotpartens side at det foreligger erkjennelse, og Høyesterett er derved også prosessuelt avskåret fra å bygge på dette.
- (17) Foreldelsesloven § 10 kan ikke føre til et annet resultat. Mangelen var kjent for kjøper allerede i 2005, og kravet ble da foreldet i 2006.
- (18) Star Autoco Lørenskog AS har nedlagt slik påstand:
- "Star Autoco Lørenskog AS frifinnes."**
- (19) Partshjelperen, *Norges Bilbransjeforbund*, har i hovedsak henholdt seg til den ankende parts anførsler, og har for øvrig sterkt understreket betydningen av selgers interesse i å kunne endelig avslutte en handel, og behovet for en absolutt frist.
- (20) Partshjelperen har nedlagt likelydende påstand som den ankende part.

- (21) Ankemotparten, *Bror Terje Steiner*, har i det vesentlige henholdt seg til lagmannsrettens dom, som anføres å være riktig i begrunnelse og resultat. Ankemotparten har særlig fremhevet:
- (22) Rettingsbeføyelsen i forbrukerkjøpsloven §§ 29 og 30 er knyttet til at varen ikke er i kontraktsmessig stand. Siktemålet med rettsinstituttet er at kjøper skal sikres kontraktsmessig vare. Når utbedringen mislykkes er målet ikke nådd, og kjøper må ha sine beføyelser i behold.
- (23) Når selger har gjort et utbedringsforsøk, oppstår en helt ny situasjon, og reklamasjonsspørsmålet kommer i et nytt lys. Det er selger som alene har kontroll over at utbedringen resulterer i kontraktsmessig ytelse, og dersom reklamasjonsadgang avskjæres vil kjøpslovgivningens viktigste sanksjonsmiddel undergraves.
- (24) Prosessøkonomisk ville det være høyst utjenlig om den som har fått utført en reklamasjonsjobb av betydning ikke kan basere seg på at det gjelder en ny reklamasjonsfrist for reparasjonsarbeidene. Det ville da bli nødvendig, før utløpet av den opprinnelige femårsfrist, å få utbedringen vurdert av sakkyndig for å sikre seg at den er utført på en tilfredsstillende måte.
- (25) Det er noe ulike oppfatninger i teorien, men det synes å være enstemmighet om at kjøpers krav på utbedring etter et mislykket utbedringskrav, ikke faller bort ved utløpet av den opprinnelige reklamasjonsfrist. Selv om det ikke er nordisk rettsenhet, har det interesse at utbedringskravet etter et mislykket utbedringsforsøk, hverken i Danmark eller Sverige faller bort ved utløpet av den opprinnelige absolutte reklamasjonsfrist.
- (26) Det må i relasjon til foreldelsesreglene være riktig å se det slik at grunnlaget for ankemotpartens aktuelle krav på utbedring, er det mislighold av utbedringsplikten som fant sted i 2006. Før det ble klart at utbedringen var mislykket, var det ikke noe krav å forfølge. At det i disse tilfellene løper en selvstendig ny foreldelsesfrist, er uttrykkelig forutsatt i Rt. 2006 side 1705 avsnitt 50. Det er imidlertid ikke nødvendig å ta stilling til dette spørsmålet. Det følger under enhver omstendighet direkte av foreldelsesloven § 10 at kravet ikke er foreldet. Ankemotparten var frem til august 2009 uvitende om at utbedringen var mangelfull, og at det forelå et krav mot selger. Fristen ble avbrutt ved henvendelsen til Forbrukerrådet den 7. mars 2010. At § 10 får direkte anvendelse også når det har vært gjort et utbedringsforsøk, har fått tilslutning i en samstemmig teori, og ingen reelle hensyn tilsier en annen løsning.
- (27) Bror Terje Steiner har nedlagt slik påstand:
- "Anken forkastes."**
- (28) Partshjelperen, *Norges Automobil-forbund (NAF)*, har sluttet seg til den ankende parts anførsler, og har nedlagt sammenfallende påstand.
- (29) *Jeg er kommet til samme resultat som lagmannsretten, men med en annen begrunnelse.*
- (30) Bestemmelsen om en absolutt reklamasjonsfrist er i forbrukerkjøpsloven inntatt i § 27 andre ledd:

"Reklamasjon må senest skje to år etter at forbrukeren overtok tingen. Dersom tingen eller deler av den ved vanlig bruk er ment å vare vesentlig lengre, er fristen for å reklamere fem år. Dette gjelder ikke så langt selgeren ved garanti eller annen avtale har påtatt seg ansvar for mangler i lengre tid. Fristene etter første og annet punktum gjelder heller ikke dersom det foreligger en mangel etter § 15 annet ledd bokstav g."

- (31) Som det vil fremgå av det jeg har gjengitt av partenes anførsler, har begge parter, som lagmannsretten, bygget sin argumentasjon på den forutsetning at det etter reklamasjon og et mislykket utbedringsforsøk fortsatt gjelder en absolutt reklamasjonsfrist. Den ankende parts syn er at den opprinnelige reklamasjonsfrist gjelder uendret, mens ankemotparten har anført at det løper en ny frist fra den mislykkede utbedringen, og at det, om den ankende parts syn legges til grunn, i hvert fall må være tilstrekkelig at det reklameres innen rimelig tid etter at den opprinnelige reklamasjonsfrist er utløpt.
- (32) Hovedproblemstillingen i saken er etter mitt syn en noe annen. Spørsmålet er om det i disse tilfellene fortsatt gjelder noen absolutt reklamasjonsfrist for den aktuelle mangel overhodet, eller om den opprinnelige reklamasjonen er tilstrekkelig i denne relasjon.
- (33) Rent språklig er det nærliggende å forstå § 27 slik at det ikke er nødvendig å reklamere mer enn en gang over den samme mangel. Sammenhengen mellom kjøpers rett til å kreve utbedring og de øvrige misligholdsbeføyelser, trekker i samme retning. Kjøper taper ikke sin betingede rett til å fremme alternative misligholdskrav, ved at selger gjør et mislykket forsøk på å sette tingen i kontraktsrettslig stand.
- (34) Det er heller ikke noe i forarbeidene til forbrukerkjøpsloven som tilsier at den absolutte reklamasjonsfrist fortsatt skal gjelde når det viser seg at et utbedringsforsøk ikke har eliminert mangelen.
- (35) Det er ikke påberopt noen dom vedrørende forbrukerkjøpsloven § 27. Det synes heller ikke å foreligge noen rettsavgjørelse, hverken fra Høyesterett eller fra domstolene ellers, som bygger på at det på andre områder der det av hensyn til forbrukerne er gitt særlover, fortsatt gjelder en absolutt reklamasjonsfrist for den opprinnelige mangel etter et mislykket utbedringsforsøk. I Hålogaland lagmannsretts dom av 22. mai 2012, i sak LH-2011-170736, bygger retten på at kjøperen må reklamere "innen rimelig tid" om han er misfornøyd med utbedringsforsøket, men det fremgår av omstendighetene i saken at det der var tale om en relativ reklamasjonsfrist.
- (36) Problemstillingen er berørt i flere teoretiske fremstillinger. Tilnærmingen er ulik, men jeg kan ikke se at noen av fremstillingene finner grunnlag for at det gjelder en absolutt reklamasjonsfrist etter et mislykket utbedringsforsøk med den følge at misligholdsbeføyelsene tapes ved utløpet av denne.
- (37) Erik Monsen drøfter problemstillingen i artikkelen "Om reklamasjonsregler, passivitetsprinsipper og realitetsdrøftelser" i Jussens Venner nr. 3/2010. Han påpeker på side 172 at ordlyden i forbrukerkjøpsloven § 27 tilsier at det er tilstrekkelig at det reklameres over mangelen én gang. Hans drøftelse er dernest begrenset til om det er grunnlag for å oppstille en *relativ* reklamasjonsfrist når kjøper har innvendinger mot utbedringsforsøket, eller om en her er henvist til å bygge på alminnelige passivitetsbetraktninger. Dette samsvarer godt med at han på side 184 i artikkelen generelt uttaler:

"Det er antatt at domstolene ikke har kompetanse til å etablere regler om absolutt reklamasjonsfrist på ulovfestet grunnlag, f. eks. på basis av analogisk anvendelse av regelen i kjl. § 32 annet ledd, eller på basis av induksjon fra flere relevante lovsteder."

(38) Den dom Monsen påberoper til støtte for dette synspunktet, Rt. 1981 side 445, der Høyesterett unnlot å anvende den absolutte reklamasjonsfristen i kjøpsloven § 54 ved et salg av fast eiendom, er klart relevant, men om dommen kan bære en så generell tese som den Monsen oppstiller, er det ingen foranledning til å ta stilling til her. Det sentrale moment er under enhver omstendighet at det her er tale om en positivrettslig regulering, som det i hvert fall normalt vil være en lovgiveroppgave å oppstille.

(39) I Tverberg, Forbrukerkjøpsloven med kommentarer, side 476, holdes spørsmålet mer åpent:

"Det kan være tvilsomt hvilke regler som gjelder for forbrukerens plikt til å reklamere etter at selgerens første forsøk på avhjelp har vært mislykket. Reguleres spørsmålet direkte av § 27 (eventuelt via henvisningen i § 26 tredje ledd), eller må en eventuell plikt utledes på ulovfestet grunnlag? Spørsmålet gjelder både den relative og absolutte fristen. Det er ikke gitt at spørsmålet må løses på samme måten i begge relasjoner. Verken kjøpslovens eller forbrukerkjøpslovens forarbeider drøfter spørsmålet."

(40) Rettsoppfatningen innenfor entreprisområdet for tiden forut for den eksplisitte regulering av reklamasjonsfristen etter mislykket utbedring i de ulike utgaver av Norsk Standard, trekker også i retning av at det ikke etter et mislykket utbedringsforsøk kan oppstilles noen ny absolutt reklamasjonsfrist. I Sandvik, Entreprenørrisikoen, side 430, heter det:

"Når byggherren har reklamert i tide over en mangel, kan han også etter at garantitiden er utløpet, påberope seg at entreprenørens utbedring av vedkommende mangel er utført på en utilfredsstillende måte."

(41) Da spørsmålet ble regulert i NS 3401, ble løsningen at det ble innført en ny absolutt reklamasjonsfrist over utbedringsarbeidene. I kommentarutgaven til standarden skriver Sandvik på side 243:

"For arbeid utført etter overtakelsen, f.eks. kompletterings- eller utbedringsarbeider, skal fristen likevel regnes fra utførelsen av arbeidet. Dette leder da til at reklamasjonsadgangen kan holdes åpen nærmest på ubestemt tid hvor entreprenøren gjør gjentatte, mislykkete utbedringsforsøk. Det er tilstrekkelig at mangelen opprinnelig er rettidig reklamert, og at en deretter påberoper svikten innen ett år etter hvert reparasjonsforsøk."

(42) Ved NS 3430 ble den absolutte reklamasjonsfristen forlenget til 3 år, og i standardene 8405 og 8407 er den absolutte reklamasjonsfristen ytterligere forlenget til 5 år. Fortsatt løper den samme fristen ved mislykket utbedring fra det tidspunkt utbedringen fant sted, men nå med den modifikasjon at reklamasjonsfristen etter en mislykket utbedring likevel ikke skal løpe i mer enn ett år utover den opprinnelige fristen. I kommentarutgavene til disse standardene skriver Marthinussen mfl. (i kommentarutgaven til NS 8407, side 687):

"Dette synes strengt og vil kunne åpne for urimelige løsninger. Byggherren bør derfor følge nøye med på at totalentreprenøren foretar en reell utbedring."

(43) Poenget i vår sammenheng er likevel at slike absolutte frister vel etter omstendighetene kan avtales, men vanskelig kan oppstilles av domstolene på fritt grunnlag.

(44) Den ankende part og dennes partshjelper har i denne sammenheng sterkt betont den eksponering forhandlerne vil ha, særlig ved salg av eldre bruktbiler, om det ikke skulle gjelde en absolutt reklamasjonsfrist også når en mangel tidligere er søkt utbedret. Jeg understreker imidlertid i denne sammenheng at det klart ikke er rom for en varierende forståelse av forbrukerkjøpsloven § 27 andre ledd. Det er da heller ikke reklamasjonsbestemmelsene som reiser særlige spørsmål i denne sammenheng, men spørsmålet om det i det hele tatt foreligger noen mangel som selgeren svarer for. I Ot.prp. nr. 44 (2001–2002) om forbrukerkjøp, side 181 fremheves betydningen av at det er tale om bruksalg slik:

"Ved salg av brukte varer må man i større grad også trekke inn den konkrete salgsgjenstandens tilstand, og vurderingen må skje på grunnlag av varens tilstand på det tidspunktet den selges. Ved salg av bruktbiler kan det ofte være aktuelt å si at bilen er ment å vare vesentlig lengre enn to år. En annen sak er at kjøperen i større grad må være forberedt på at mindre deler og lignende svikter uten at dette kjøpsrettslig sett utgjør en mangel. Ved kjøp av bruktbiler må en i noen grad være forberedt på større utgifter til reparasjoner, vedlikehold mv."

- (45) Så langt er det ikke noe som tilsier at det i forbrukerkjøp skulle gjelde en absolutt reklamasjonsfrist etter at selger har foretatt en mislykket utbedring av en mangel.
- (46) Den ankende part har imidlertid sterkt fremhevet at det samlet sett meget klart fremgår av forarbeidene til de lover som er gitt til vern av forbrukernes interesser, at den fastsatte absolutte reklamasjonsfrist løper fra leveringstidspunktet også for den mangel som det er reklamert over, og som så er søkt utbedret. Sammenhengen i regelverket kan føre til at uttalelser i forarbeidene til andre lover gitt til vern av forbrukerinteressene, får betydning for tolkingen av reklamasjonsbestemmelsene i forbrukerkjøpsloven § 27, men lovgiverviljen måtte da både ha kommet klart til uttrykk, og fremstå som et utslag av mer prinsipielle overveielser knyttet til vernet av forbrukerinteressene. Jeg kan ikke se at de påberopte uttalelser i forarbeidene til forbrukerlovgivningen ellers er av en slik karakter.
- (47) Når kjøper har reklamert over en mangel, og denne er utbedret, må det fortsatt tas stilling til hvilke reklamasjonsfrister som skal gjelde for andre feil. Lovgiver har her gjennomgående valgt den løsning at ved omlevering eller ved levering av en ny hovedkomponent, gjelder den absolutte reklamasjonsfrist fra omlevering. Den nye fristen gjelder ikke bare for den feil som førte til omlevering, men gjelder for alle feil, både opprinnelige og nye. Ved mindre utbedringer gjelder fortsatt det opprinnelige leveringstidspunkt som utgangspunkt for den absolutte reklamasjonsfrist.
- (48) Når denne ulikheten angis, gjøres det oftest uten at det uttrykkelig tas stilling til om det fortsatt gjelder en absolutt reklamasjonsfrist for mangler som det allerede er reklamert over. Jeg kan imidlertid ikke se at det er grunnlag for å trekke noen slutning fra dette. I NOU 1992: 9, side 77, fremheves det dessuten uttrykkelig at den opprinnelige reklamasjon fortsatt gjelder om mangelen fremdeles er til stede.
- (49) Den ankende parts vektlegging av uttalelsene i forarbeidene bygger på den forutsetning at det også etter et mislykket utbedringsforsøk gjelder en absolutt reklamasjonsfrist. Når problemstillingen i stedet finnes å være om det gjelder en slik absolutt reklamasjonsfrist, mister de påberopte uttalelsene fra forarbeidene til dels både relevans og vekt.

- (50) Samlet sett er det mitt syn at hverken forarbeidene til forbrukerkjøpsloven eller forarbeidene til de andre lover til vern for forbrukerne, gir tilstrekkelig holdepunkt for at lovgiver har forutsatt at den opprinnelige absolutte reklamasjonsfrist skal fortsette å gjelde for mangelsinnsigelser mot selgers utbedringsarbeid knyttet til mangler som det allerede er reklamert over.
- (51) Jeg kan heller ikke se at reelle grunner tilsier at det også etter utbedring skal gjelde en absolutt reklamasjonsfrist. Det at det ikke gjelder noen slik absolutt frist innebærer ikke at kjøper kan unnlate å reklamere uten at dette kan få konsekvenser. I Ot.prp. nr. 80 (1986–1987), sidene 81–82, uttrykkes dette slik:
- "Dette innebærer likevel ikke at kjøperen kan vente i det uendelige med å reklamere. Kjøperen må i alle tilfelle reklamere innen rimelig tid etter at han oppdaget eller burde oppdaget mangelen, jf. første ledd."**
- (52) I Ot.prp. nr. 29 (1988–1989) side 87 sies det samme direkte i tilknytning til mangelfull utbedring:
- "Justisdepartementet legger til grunn at det følger uten videre av lovutk § 22 (1) at forbrukeren også må si i fra innen rimelig tid etter at han oppdaget eller burde ha oppdaget at det fortsatt er mangel etter utført retting."**
- (53) For forbrukerkjøp synes det nærliggende at forbrukerkjøpsloven § 27 første ledd får tilsvarende anvendelse når kjøper vil fremme krav basert på at den foretatte utbedring ikke er kontraktsmessig.
- (54) For Høyesterett er det ikke gjort gjeldende at mangelsinnsigelsen er tapt som følge av at kjøper ikke har reklamert innen rimelig tid fra han ble kjent med eller burde ha blitt kjent med at utbedringsforsøket hadde vært mislykket, og jeg konkluderer da at ankemotpartens krav ikke er tapt som følge av manglende reklamasjon.
- (55) Jeg kan heller ikke se at ankemotpartens krav er bortfalt som foreldet.
- (56) Normalt vil spørsmålet om anvendelse av tilleggsfristen i foreldelsesloven § 10 ikke komme på spissen når en selger har påtatt seg å utbedre en mangel. Dette vil, om det ikke er konkrete holdepunkter for en annen forståelse av selgers handlemåte, måtte sees som en erkjennelse av kravet, jf. foreldelsesloven §§ 14 og 20. Dette er ikke gjort gjeldende i vår sak, og jeg ser følgelig bort fra dette i det følgende.
- (57) Kjøper ble høsten 2005 oppmerksom på rustskader på bilen, og reklamerte overfor selger, som utbedret manglene i juni måned 2006. Når utbedringen viste seg å være mangelfull – uegnet til å stoppe videre rustangrep – kan det reises spørsmål om dette må regnes som et eget mislighold som utløser en ny foreldelsesfrist for å gjøre gjeldende ytterligere krav på utbedring. Jeg tar ikke stilling til det. Dersom vi tar utgangspunkt i at foreldelsesfristen begynte å løpe ved levering, utløp foreldelsesfristen 29. november 2006. På dette tidspunkt var ankemotparten ikke kjent med at bilen fremdeles var beheftet med en mangel; kjøperen manglet nødvendig kunnskap om kravet. Det følger da av foreldelsesloven § 10 nr. 1 at fordringen først foreldes 1 år etter at kjøperen fikk eller burde skaffet seg kunnskap om grunnlaget for kravet. Det er ikke for Høyesterett gjort gjeldende at ankemotparten hadde eller burde ha skaffet seg slik kunnskap tidligere enn

sommeren 2009. Det er også enighet om at foreldelse ble avbrutt ved at Steiner sendte klage til Forbrukerrådet 7. mars 2010.

- (58) Spørsmålet i saken er om tilleggsfristen i § 10 likevel ikke kommer til anvendelse fordi Steiner i 2005 ble kjent med at bilen hadde en mangel som selger var ansvarlig for. En slik forståelse har ingen støtte i lovens ordlyd, og det er heller ikke påberopt andre relevante rettskilder som tilsier en slik løsning. Dersom foreldelse her skulle skje på tross av at kjøper legger til grunn at selgers utbedring er kontraktsmessig, ville foreldelsesreglene kunne virke som en felle for kjøper, som ikke hadde noen foranledning til eller grunnlag for å fremme noe krav mot selger.
- (59) Jeg er på denne bakgrunn kommet til at anken må forkastes.
- (60) Sakskostnader er ikke påstått, og tilkjennes ikke.
- (61) Jeg stemmer for denne

D O M :

Anken forkastes.

(62)	Dommer Bårdsen:	Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
(63)	Dommer Noer:	Likeså.
(64)	Dommer Webster:	Likeså.
(65)	Justitiarius Schei:	Likeså.
- (66) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

Anken forkastes.

Riktig utskrift bekreftes: